

Súkromné zjavenia Panny Márie

Jozef Domin

7. januára 2020 ✚ Cirkev ✚ Zázračné zjavenia

V modernej dobe, pod ktorou môžeme rozumieť z pohľadu striktno katolíckeho celý novovek, počínajúci protestantskou revolúciou a deštrukciou stredovekej Christianitas, sme si zvykli na súkromné zjavenia so širokou publicitou, veľkým vplyvom na masy veriacich a so závažným aktuálnym poslanstvom. Je to pochopiteľné, keďže v nekresťanskej epoche sa súkromné zjavenia obracajú na spoločnosť, ktorá stále viac upadá do stavu nového pohanstva. Z toho vyplýva aj snaha Cirkvi podporovať úctu veriacich k tým zjaveniam, ktoré považuje nielen za vierohodné (za také boli považované aj tie stredoveké), ale za dôležité z hľadiska možného navrátenia sa ľudstva späť ku katolíckej viere.

Postoj k zjaveniam v stredoveku

Situácia v stredoveku bola zásadne odlišná. Existoval homogénny kresťanský svet vymedzený vonkajšími hranicami, ale kompaktný; s víziou expanzie a integrity. Súkromné zjavenia boli preto skutočne súkromnými. Boli cirkevne skúmané a akceptované alebo potláčané, ale ich ohlas nebol masový v dnešnom zmysle slova. Cirkev v stredoveku úzkostlivo dbala na to, aby sa viera ľudu nezvrhla vo vizionárske blúznenie samozvaných prorokov.

Spoločnosť bola konsolidovaná v zmysle štátom podporovanej cirkevnej cesty k spásu a preto rôzne varovania pred „antikristom“ a neustále očakávanie konca sveta boli považované viac-menej za deštruktívny prvok, vyhradený skôr rôznym heretikom a sektárom než pravoverným katolíkom. Pripomeňme si, že aj sv. Jane z Arku jej vízie pri procese skôr priťažili, než by vyvolávali nadšenie cirkevných kruhov. S mimoriadnou nedôverou sa hľadalo na takých „prorokov“ ako bol Joachim da Fiore, ktorý, podobne ako moderní revolucionári, hlásal príchod „novej doby Ducha Svätého“, čo malo zmeniť celú kresťanskú spoločnosť.

Súkromnosť zjavení

Súkromné zjavenia v stredoveku sa spájajú predovšetkým so súkromnými životmi rôznych známych svätcov, príjemcov osobného poslanstva alebo majú význam lokálnej úcty, ale nikdy nie význam globálneho poslanstva, ktoré treba zvestovať celému svetu, aby bola odvrátená globálna apostáza ľudstva od kresťanstva.

Súkromné zjavenia sv. Brigity Švédskej, sv. Gertrúdy alebo sv. Kataríny Sienskej mala Cirkev vo veľkej úcte. Vo všeobecnosti sa uznávalo, že každý kresťan má „právo“ na súkromné zjavenie, aj na presvedčenie o jeho pravosti, ale nesmie ho interpretovať ako záväznú pre ostatných či nebodaj na jeho základe meniť spoločnosť alebo učenie Cirkvi. U svätcov išlo väčšinou o mystickú inšpiráciu, v ktorej dostávali nariadenia, rady a útechy v rámci osobného duchovného rastu.

O tom, že Cirkev nikdy podobné súkromné zjavenia neriešila ako celocirkevnú a celospoločenskú udalosť, svedčí aj fakt, že prvé Cirkvou odobrené a oficiálne uznané (a teda odporúčané) zjavenie Panny Márie sa odohrávalo vo francúzskej obci Laus koncom 17. storočia. (Guadalupské zjavenie, ktoré sa odohralo

predtým, v 16. storočí, nebolo Cirkvou oficiálne uznané. Za jeho potvrdenie sa považuje postoj biskupa, ktorý poslúchol Pannu Máriu a dal postaviť chrám.) Postupne novodobé zjavenia Panny Márie pribúdali a počet dnešných, Cirkvou akceptovaných, je pätnásť.

Poblúdených vizionárov, samozrejme, Cirkev v stredoveku potláčala, ale k víziám svätcov necítila potrebu sa striktne vyjadrovať a vyhlasovať ich za niečo oficiálne schváleného. Pokiaľ neodporovali katolíckej viere, tak to boli ich súkromné kontakty s Bohom a svätými, ktoré nemali nijakým spôsobom „polepšiť“ celú spoločnosť a navrátiť ju do lona kresťanstva. Ich účelom bolo sprostredkovať nejakú novú formu zbožnosti (škapuliar, ruženec), postaviť v lokalite chrám, uchrániť pred útočníkmi alebo zdokonaľiť samotného príjemcu zjavenia. Pokiaľ sa o takých zjaveniach ľud dozvedel, tak očakával lokálne zázraky, uzdravenia, pomoc Panny Márie alebo svätých v utrpení, ale určite nie správu o stave ľudstva.

V konečnom dôsledku aj preto, že veriacemu katolíkovi je stav ľudstva známy už 2000 rokov a to, že je ľudstvo skazené a má činiť pokánie je skôr nutná informácia pre tých, ktorí na tento fakt v dobe „pokroku“, mierne povedané, pozabudli. Tým sa dajú vysvetliť mimoriadne (oproti stredoveku) zjavenia Panny Márie v 19. a 20. storočí, keď rapídne odpadnutie ľudstva od kresťanstva narástlo do kolosálnych rozmerov. V stredoveku nutné neboli, vzhľadom na to, že situácia bola diametrálne odlišná od dnešnej doby.

Nástup novoveku

Uvoľnenie disciplíny v 15. storočí, husitské rebélie, pápežská schizma, nástup renesancie, to všetko zrejme vyvolalo chaos, ktorý umožňoval nekontrolované vizionárske blúznenie. Preto ešte v poslednom roku stredoveku, rok pred vystúpením Luthera v roku 1517, schvaľuje V. lateránsky koncil právne normy voči súkromným zjaveniam, aby urobil vo veci poriadok:

„Chceme, aby podľa zvykového práva boli horeuvedené inšpirácie od dneška chápané ako vyhradené skúmaniu Svätej stolice, skôr než budú zverejnené či kázané Božiemu ľudu. Pokiaľ by nebolo možné vyčkať alebo pokiaľ by to naliehavá potreba radila inak, potom nech je vec oznámená riadnemu miestnemu biskupovi... Ten nech si vezme troch alebo štyroch múdrych a dôveryhodných mužov a s nimi nech dôkladne preskúma prípad...“

Tridentský koncil ešte sprísňuje túto prax a hovorí výslovne o nutnosti podrobiť rozhodnutie pápežovi. V turbulentnej dobe plnej heretického blúznenia sa Cirkev voči súkromným zjaveniam aj takého charakteru, ktoré by v stredoveku blahosklonne tolerovala, cítila povinná zakročiť.

Pristúpme teda k niektorým stredovekým súkromným zjaveniam Panny Márie bez očakávania senzácie, ale s o to väčšou zbožnosťou a úctou k Matke Božej.

pokračovanie v nasledujúcom článku

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sukromne-zjavenia-panny-marie/>